

Asia: VN/2801/2026

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laeiksi jätelain ja harmaan talouden selvitysyksiköstä annetun lain 6 §:n muuttamisesta

Laki jätelain muuttamisesta & säännöskohtaiset perustelut

15 §. Jätteiden lajittelu- ja erilliskeräysvelvollisuus

Jätelakiin on lisätty lajitteluvollisuus. Sinänsä kyseessä on lähinnä in-formatiivinen säännös. Kun laissa on jo erilliskeräysvelvollisuus, siihen kytkeytyy vahvasti myös edeltävät lajittelutoimet, ja siksi on loogista säätää myös lajitteluvollisuudesta. Lisäys selkeyttäneen asian tulkintaa viranomaisen näkökulmasta ja lisää hyväksyttävyyttä lajitteluvallonnalle.

Pykälän 4. momentin mukaan erilliskerätty jäte on toimitettava käsittelyyn, jossa mahdollisimman suuri osa siitä valmistellaan mahdollisimman korkealaatuiseen uudelleenkäyttöön ja kierrätykseen. Tavoite on sinänsä hyvä.

Velvoite on jossain määrin ristiriidassa korkean kierrätystavoitteen kanssa. Suomea sitovat kierrätystavoitteet lasketaan massaperusteisesti yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä. Siten kierrätystavoitteen näkökulmasta pienemmän osuuden toimittaminen korkealuokkaisempaan kierrätykseen kuin suuremman osuuden laatutasoltaan heikompaan kierrätykseen johtaa alempaan kierrätysasteeseen. Sen vuoksi järkevämpää olisi säätää 4. momentti velvoittavuuden sijaan vahvasti tavoitteelliseksi. Esim. ensisijaisena tavoitteena tulee olla, että erilliskerätty jäte toimitetaan käsittelyyn, jossa mahdollisimman suuri osa siitä valmistellaan mahdollisimman korkealaatuiseen uudelleenkäyttöön tai kierrätykseen.

15 c §. Kielto kerätä kierrätyskelpoista tai uudelleenkäytön valmisteluun soveltuvaa jätettä energijätteenä

Kuntaliitto pitää uutta pykälää perusteltuna ja periaatteellisena lainsäätäjän tahdon ilmauksena edistää kierrätyskelpoisten ja uudelleenkäytön valmisteluun soveltuvien jätteiden ohjautumista oikeanlaiseen käsittelyyn. Sinänsä ehdotus ei kiellä energijätteen erilliskeräystä, mutta sen

joukkoon ei saa lajitella kierrätyskelpoisia ja uudelleenkäytön valmisteluun soveltuvia jätteitä. Energiajätteen keräystä ei saa myöskään erikseen perustaa kierrätys- tai uudelleenkäyttökelpoisille jättejakeille. On tärkeää, että pykälässä on täsmennetty, ettei energiajätettä ole jätelain 6 §:n 4 kohdassa tarkoitettu sekalainen yhdyskuntajäte.

Kierrätys- ja tai uudelleenkäyttökelpoisuuden arvioiminen ei ole aina helppoa ja se riippuu tapauksesta. Siinä mielessä on hyvä, että perusteluissa on täsmennetty sitä, että jätteen kierrätyskelpoisuus tai soveltuvuus uudelleenkäytön valmisteluun olisi määritettävä tapauskohtaisesti ottaen huomioon jätelain 8 §:n 1 momentissa säädetty etusijajärjestys. Erityisen haasteellisia jakeita voinee syntyä purkutoiminnassa.

21 a §. Kiinteistön haltijan tiedonjakovelvollisuus

Pykälä olisi uusi ja sen mukaan kiinteistön haltijan olisi osaltaan huolehdittava siitä, että jätteen keräyspaikan lajitteluohjeistus on ajantasainen ja että keräyspaikan käyttäjillä, kuten asukkailla ja liikehuoneistojen henkilöstöllä, on ajantasainen tieto jätteen lajittelu- ja keräysjärjestelyistä kiinteistöllä sekä lajittelun vaikutuksesta jätehuollon kustannuksiin. Tiedonjakovelvollisuus koskisi sekä asuin- että hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnan kiinteistöjä.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan ehdotettu tiedonjakovelvollisuus tukisi 15 §:ssä ehdotetun lajittelu- ja erilliskeräysvelvollisuuden toimeenpanoa ja on siten kannatettava. Se on suhteellisen helposti toteutettava, kun materiaalit voidaan olettaa saatavan valmiina palveluntarjoajilta.

21 b §. Jätehuoltopalveluiden laatuvaatimukset ja palveluita tarjoavan neuvontavelvollisuus

Pykälä olisi uusi. Jätehuollon palveluita tarjoava yritys tai yhteisö ei saisi tarjota voimassa olevien säännösten ja määräysten vastaisia jätehuoltopalveluita. Lisäksi pykälässä säädettäisiin tällaisiin palveluihin sisällytettävästä neuvonnasta.

Kuntaliiton ymmärryksen mukaan 21 b §:n sanamuoto on sellainen, että se koskisi myös kuntia palveluntarjoajina. Kuntaliitto huomauttaa, että pykälä on osin päällekkäinen muun kuntia koskevan sääntelyn kanssa. Esimerkiksi kunnan jäteneuvonnasta säädetään jo erikseen. Kuntaliiton näkemyksen mukaan jätelain luvun 5 kuntavastuun piiriin kuuluva jätehuolto tulisi selkeästi jättää pykälän ulkopuolelle, koska sitä koskevat jo erilliset pykälät, kuten esim. jätelain 34 § laatuvaatimuksista ja 93 § tiedotuksesta ja neuvonnasta. Näiden palveluiden ja neuvonnankin piiriin kuuluvat jo jätelain 32 §:n mukainen kunnan hallinto- ja palvelutoiminta, joten erillistä neuvontavelvoitetta ei tule tässä pykälässä asettaa.

Sinänsä Kuntaliitolla ei ole mitään sitä vastaan, että säädettävällä pykälällä pyritään osaltansa edistämään sitä, että jätehuollon palveluita tarjoavat ammattimaiset toimijat, jotka tuntevat

erilliskeräystä koskevien vaatimusten sisällön, tukisivat asiakkaitaan vaatimusten täyttämässä ja tarjoaisivat asianmukaisia palveluita.

Kuntaliitto kuitenkin toistaa jo aiemmin muissa yhteyksissä lausumansa, ettei se pidä ehdotettua yrityksiin kohdentuvaa jäteneuvontaa riittävänä. Tämä jätehuoltoyrityksen osana palveluaan tarjoama markkinointineuvonta ei korvaa puolueetonta ja palvelun ostamisesta riippumatonta neuvontaa. Ennakollinen puolueeton, kotitalouksille suunnattua neuvontaa vastaava neuvonta myös yrityksille ja muille julkisille tahoille kuin kunnille olisi enemmän kuin tarpeen. Haasteena on, että tämä tulee toteuttaa vastaavasti kuin kotitalouksille jätemaksuin ja sille pitää osoittaa selkeä vastuutaho. Mikäli tahtotilaa löytyisi, asia olisi kuitenkin mahdollista ratkaista.

22 §. Valtion viranomaiset

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 7 momentti, jossa säädettäisiin Luonnonvarakeskuksen viranomaistehtäväksi ohjata ja edistää jätelaissa ja sen nojalla annetuissa säännöksissä tarkoitettua elintarvikejätteen määrän vähentämistä. Kuntaliitolla ei ole lisäykseen huomauttamista.

57 §. Tuotteen jakelijan tiedottamisvelvollisuus

Pykälään ehdotetaan täsmennyksiä, joiden tarkoituksena on lisätä kuluttajien tietoisuutta lain 56 §:n mukaisesta mahdollisuudesta luovuttaa käytöstä poistettu tuote jakelijan vastaanottoon sekä tuotteen uudelleenkäyttö- ja korjausmahdollisuuksista. Tavoitteena on parantaa erityisesti kotitalouksien SER-jätteiden keräystä. Kuntaliitto toivoo, että täsmennyksillä olisi käytännössä vaikutusta jätteiden palautuksen helppokäyttöisyyden lisäämisessä.

93 §. Jäteneuvonta ja -tiedotus

Pykälässä täsmennettäisiin kunnan velvollisuutta järjestää jäteneuvontaa ja -tiedotusta. Pykälän 1 momentin mukaan kunnan neuvonnassa ja tiedotuksessa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota uudelleenkäytön edistämiseen, elintarvikejätteen määrän vähentämiseen ja biojätteen erilliskeräyksen lisäämiseen. Biojätteen lajittelutehokkuuden parantaminen on tunnistettu yhdeksi tärkeimmistä keinoista nostaa yhdyskuntajätteen kierrätysastetta Suomessa.

Uuden 3 momentin mukaan kunnan olisi osoitettava 1 momentissa tarkoitettuun neuvontaan ja tiedotukseen vuosittain riittävä rahoitus. Valtioneuvoston asetuksella voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä rahoituksesta ja sen laskentaperusteista.

Kuntaliiton näkemyksen mukaan neuvontaan ja tiedotukseen panostaminen on ensiarvoisen tärkeää ja neuvonnan ja tiedotuksen ehdotetut erityiset painopisteet ovat kannatettavia. Pykälämuutokset ovatkin kannatettavia lukuun ottamatta asetuksenantovaltuutta, joka tulee poistaa pykälän 3 momentista. Kuntaliitto ei pidä missään nimessä tarpeellisena säätää jätelaissa oikeutta antaa valtioneuvoston asetuksella tarkempia säännöksiä kunnan neuvontaan ja tiedotukseen käytettävän rahoituksen määrästä ja laskentaperusteista. Kuntaliitto pitää lainsäädännöllä puuttumista kunnan oikeuteen päättää taloudestaan eli ko. tarkoitukseen käytettävästä rahoituksesta

epätarkoituksenmukaisena. Lisäksi kyseessä on säännös, joka olisi myös erittäin hankala toteuttaa siten, että se kohtelisi erilaisia alueita ja tilanteita tasapuolisesti. Esimerkkinä mainittakoon, että alueilla, joilla on käytössä kiinteistönhaltijan jätteenkuljetusjärjestelmä sekajätteiden keräyksessä, jätemaksutulot ovat pienemmät kuin vastaavan kokoisilla alueilla, joilla kunta järjestää jätteenkuljetuksen. Tällöin myös jätemaksuihin sidottu prosentuaalinen neuvontaan käytettävä osuus olisi pienempi. Riittävää olisi, että kunta veloitetaan osoittamaan neuvontaan ja tiedotukseen riittävä rahoitus ja säännöksen tarkoitusta täsmennetään pykälän perusteluissa.

Kuntaliitto toteaa, että neuvonnan vaikuttavuus ei ole kiinni ainoastaan siihen käytettävästä rahamäärästä, vaan siitä, että neuvonnassa tehdään oikeanlaisia valittuihin kohderyhmiin kohdentuvia tehokkaita toimia sekä siitä, että kunnan jätehuoltojärjestelmä kokonaisuutena tukee kierrätyksen ja lajittelun toimivuutta. Asukkaiden lajitteluun vaikuttavat lisäksi useat kuntien jätelaitosten ulottumattomissa olevat seikat, joista esimerkkinä voidaan mainita asuntojen sisätilojen suunnittelun puutteet lajittelun näkökulmasta.

100 §. Ilmoitus keräystoiminnasta jätehuoltorekisteriin

Pykälän 2 momenttiin lisättäisiin maininta siitä, että viranomaiselle toimitettavassa keräystä koskevassa ilmoituksessa tulisi olla tiedot yhteistyöstä tuottajayhteisön kanssa. Tiedot tulisi ilmoittaa silloin, kun keräys koskee tuottajavastuun piiriin kuuluvien tuotteiden keräystä. Yhteistyötä koskevien tietojen perusteella viranomainen voisi varmistaa, että tuottajavastuulle kuuluvien jätelajien keräystä harjoittava toiminnanharjoittaja on sopinut keräyksestä asianomaisen tuottajayhteisön kanssa jätelain 47 §:n mukaisesti.

Kuntaliitto toteaa, että kunnilla on 47.3 §:n mukaan oikeus osana 5 luvun mukaan järjestämäänsä jätehuoltoa täydentää käytöstä poistettujen tuotteiden kuljetusta ja vastaanottoa siltä osin kuin tuottaja ei sitä järjestä. Tällöin käytöstä poistetut tuotteet on toimitettava tuottajan järjestämään jätehuoltoon.

Kunnan em. oikeus ei edellytä asiasta sopimista ja yhteistyötä tuottajan kanssa, koska kunnat voivat harkintansa mukaan täydentää tuottajan keräystä vain siltä osin kuin tuottaja ei sitä järjestä ja jo lakikirjaus vaatii kuntaa toimittamaan jätteet tuottajan jätehuoltoon. Siksi Kuntaliitto esittää pientä muutosta 1 momentin kirjaukseen. 47 §:n osalta kerääjän huomioon ottamisen velvollisuus ja sopimisesta informoiminen 2 momentin ilmoituksessa tulee rajata koskemaan 1 (ja 2) momenteja. Lisäys tulisi muuttaa muotoon: Jos keräys koskee 48 §:ssä säädettyjä tuottajavastuun piiriin kuuluvia tuotteita, on kerääjän otettava huomioon, mitä 47 §:n 1 (ja 2) momentissa ja akkuasetuksen 62 artiklan 3 kohdassa, 66 artiklan 2 kohdan a alakohdassa sekä 67 artiklassa säädetään.

Lisäys on tarpeen, jotta se ei aiheuta väärinkäsityksiä 100 §:n mukaisessa muutetussa ilmoitusprosessissa. Mikäli kunta toimii 47.1 §:n mukaisesti, toki yhteistyö tuottajayhteisön kanssa tulee ilmoituksessa kuvata.

121 §. Velvollisuus laatia siirtoasiakirja

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan muutosta, jonka mukaan siirtoasiakirjan laatimisvelvoitetta rajattaisiin koskemaan niitä siirtoja, joissa jäte luovutetaan jätelain 29 §:n 1 momentissa tarkoitettulle vastaanottajalle, eli jätehuoltorekisteriin merkitylle kuljettajalle tai vastaanottajalle, jolla on ympäristölupa tai ympäristönsuojelulain mukaisen rekisteröinnin perusteella oikeus ottaa vastaan kyseistä jätettä. Tarkoituksena on vähentää siirtoasiakirjavelvollisuuden aiheuttamaa hallinnollista taakkaa. Kuntaliitto kannattaa muutosta.

122 §. Tiedonsaantioikeus

Kuntaliitolla ei ole huomauttamista ehdotettuihin muutoksiin.

124 §. Tarkastukset ja valvontasuunnitelmat

Pykälään tehtäisiin kaksi muutosta. Pykälän 1 momentin 2 kohdan mukaan valvontaviranomaisten, eli Lupa- ja valvontaviraston ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen, on tarkastettava määräajoin laitokset ja yritykset, joissa syntyy vaarallista jätettä. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että määräajoin tarkastettaviin lisättäisiin laitokset ja yritykset, joiden toiminnassa syntyy erilliskerättävää hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnan jätettä. Perustelujen mukaan tarkastukset kohdistuisivat ensisijaisesti toimintoihin, jotka ovat valtioneuvoston asetuksella säädettyjen, hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnan jätteitä koskevien erilliskeräysvelvollisuuksien piirissä.

Lisäksi pykälän 2 momentin toimintoihin, joiden osalta kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on laadittava valvontasuunnitelma, lisättäisiin laitokset ja yritykset, joissa syntyy erilliskerättävää hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnan jätettä.

Kuntaliitto huomauttaa, että kiertotalouslakia valmistelleessa työryhmässä ehdotuksen kaltainen toimintamalli ei noussut esiin lainkaan. Sen sijaan työryhmän työssä tunnistettiin pääasiallisiksi kehityskohteiksi hallinnollisen seuraamusmaksun käyttöalan laajentaminen ja maksun määräämistä koskevan menettelyn yksinkertaistaminen, jätelain rangaistussäännöksen piirissä olevien tekojen tai laiminlyöntien arviointi sekä eri viranomaisten toimivaltajaon selkeyttäminen. Nämä toimenpiteet on siirretty pääasiassa kiertotalouslain jatkovalmisteluun. Työn yhteydessä tunnistettiin se, että yritysten velvoitteiden noudattamatta jättämisessä kyse on usein tietämättömyydestä ja siitä, että ei-ympäristöluvalliseen toimintaan on olemassa vähäiset valvontavoimavarat. Vapaamatkustuksen vähentämisen tavoitteena oli puuttua lähinnä tuottajavastuun vapaamatkustukseen.

Tällä hallituskaudella on valmisteltu ja osin eduskunnassa hyväksytty laaja rakennetun ympäristön lainsäädännön kokonaisuudistus. Kuntaliiton kokemus on se, että lainsäädäntöprosessissa kunnille osoitettuja uusia tehtäviä ei ole täysimääräisesti korvattu tai edes osin korvattu hallitusohjelmasta huolimatta. Myös julkinen talous on tiukentunut. Koska kuntien tarvitsemia uusia resursseja uusiin tehtäviin ei kunnille täysimääräisesti osoiteta ja niiden aiheuttamaa kuormaa pääsääntöisesti väheksytään vaikutusten arvioinneissa, Kuntaliitto esittää painokkaasti, että ehdotettu velvoite poistetaan kokonaan pykälästä. Kuntien valvontaresurssien lisääminen erilliskeräysvelvoitteen

valvomiseksi esitetyllä tavalla ei ole nykyisessä kuntien taloudellisessa tilanteessa mahdollista: tehtävä olisi kunnille raskas ja käytännössä mahdoton toteuttaa. Samalla tulisi poistaa myös kunnan ympäristönsuojelulle esitetty velvoite laatia suunnitelma hallinto-, palvelu-, ja elinkeinotoiminnassa syntyvän jätteen erilliskeräysvelvoitteiden valvontaa varten.

Valvonnan kehittämistä tulisi tarkastella kokonaisuutena yhdessä muiden valvontaan vaikuttavien toimien kanssa kiertotalouslain jatkovalmistelussa, eikä nostaa tässä vaiheessa yhtä keinoa irrallisena esille. Kuntaliitto ehdottaa, että jätehuollon toimivuuden valvontaan lisätään jatkossa seuraamusmaksu, ettei jokaiseen lainvastaisuuteen tarvitse käyttää hallinnollisesti raskasta hallintopakkomenettelyä. Raskas menettelytapa heikentää valvonnan tehokkuutta.

Hallituksen esityksen viranomaistoimintaa koskevissa vaikutuksissa on arvioitu, että ehdotus tehostaisi hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnan jätteen erilliskeräyksen valvontaa (124 §) eikä varsinaisesti lisäisi toimivaltaisten valvontaviranomaisten tehtäviä. Kuntaliitto pitää näkemystä virheellisenä, sillä kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen valvontakohteiden määrä nousisi ehdotuksen toteutuessa merkittävästi. Kuntaliiton mielestä esityksen tavoite lisätä erilliskeräystä elinkeinotoiminnassa tehostamalla valvontaa ei ole realistinen ja perustuu virheelliseen lähtöolettaamaan. Jälkivalvonnan sijaan Suomessa tulisi panostaa ensisijaisesti ennakolliseen neuvontaan. Tämän puuttuessa valvontakaan ei ole tehokasta ja vie liikaa resursseja.

Esitetty valvonnan toteuttaminen lisäisi merkittävän määrän hallinnollista työtä ja edellyttäisi huomattavia henkilötyövuosien lisäyksiä kunnissa. Tilastokeskuksen sivujen mukaan Suomessa on yli 600.000 yritystä (<https://stat.fi/fi/tilastot/tietoa-teemoittain/suomi-lukuina/yritykset>). Ehdotuksen mukainen valvonnan tehostaminen toisi määräajoin tarkastettavien kohteiden piiriin uusia valvontakohteita kymmeniä tai jopa satoja tuhansia.

Yhdyskuntajätteen erilliskeräysvelvoitteet, joiden osalta on jopa suunniteltu kilorajojen poistamista, koskevat jatkossa myös lukuisia yhden tai muutaman työntekijän yrityksiä. Esimerkiksi kartonkia ja muovia syntyy merkittävässä määrää yrityksiä. Kuntaliitto katsoo, että säännöllinen määräaikaivalvonta vaatisi näiden kaikkien toimijoiden rekisteröintiä. Toimijoiden viranomaisaloitteinen rekisteröinti valvontajärjestelmiin on mahdoton tehtävä. Jo pelkästään yritysrekisterien läpikäyminen kuntakohtaisesti viranomaistyönä ja arviointi siitä, mitkä yritykset mahdollisesti kuuluvat erilliskeräysvelvoitteen piiriin, on tehtävä, joka vaatii kymmeniä tai satoja henkilötyövuosia. Kaikkia näitä kuluja ei saada millään kerättyä uusina tarkastusmaksuina yrityksiltä. Ilman olemassa olevaa valvontarekisteriä, määräajoin tehtävä valvonta satunnaisotoksella, perustuen esimerkiksi vain ostoskeskuksessa tai googlehaun perusteella tehtävään valvontaan, ei ole säännöllistä määräaikaivalvontaa, hyvän hallinnon mukaista eikä todennäköisesti tehostaisi yritysten erilliskeräysvelvoitteiden noudattamista.

Kuntien ympäristönsuojeluviranomaiset kohdistavat viranomaisvalvontaa pääosin riskiperusteisesti. Vaikutusten arvioinnissa todetaan, että ehdotuksen seurauksena valvontaviranomaisen voimavarot kohdennettaisiin nykyistä enemmän jätteen erilliskeräysvelvollisuuksien valvontaan, mikä vastaavasti vähentäisi muuta valvontaa. Ehdotuksessa ei kuitenkaan ole lainkaan arvioitu, mitä

muun valvonnan vähenemisellä tarkoitetaan. Nykytilanteessa valvontaviranomaisilla ei ole resursseja muuhun kuin välttämättömään suunnitelmalliseen ja riskiperusteiseen valvontaan, jonka priorisointitarve on jo ääri rajoilla kunnissa. Kuntaliitto toteaa, että lakiin ei siis tule lisätä uusia valvontavelvoitteita osoittamatta selkeästi, mitä toimintoja uusi valvontavelvoite korvaa, minkä muun valvontaa vähennetään ja miten ja mihin niukka resursointi tosiasiaassa kohdennettaisiin.

Mikäli valvonnan tehostaminen toteutetaan, Kuntaliitto edellyttää, että kaikkien erilliskeräysvelvoitteen piirissä olevien yritysten tulee ensin oma-aloitteisesti suoraan lain perusteella rekisteröityä valtion ylläpitämään rekisteriin. Kuntien valvontaviranomaiset voisivat sitten suoraan rekisterin perusteella tehdä projekti- ja riskiperusteisia valvontatapahtumia määräajoin.

Kuntaliitto ehdottaakin yritysten rekisteröintiä koskevan seuraavan pykälän säätämistä:

Laitoksen tai yrityksen, joiden toiminnassa syntyy vaarallista jätettä tai erilliskerättävää hallinto-, palvelu- ja elinkeinotoiminnan jätettä, on tehtävä jätehuollostaan rekisteröinti jätelain xx §:ssä tarkoitettuun jäterekisteriin. Rekisteröintiä ei tarvitse tehdä, jos toiminta on velvollinen ilmoittamaan vastaavat tiedot ympäristönsuojelulain nojalla.

Rekisteröinti on tehtävä viranomaisen sähköisessä asiointipalvelussa. Hakemuksen voi toimittaa myös sähköpostitse tai paperisena, jos hakemuksen laatiminen sähköisessä asiointipalvelussa ei ole mahdollista.

Hakemuksessa on oltava sen käsittelyä varten tarpeelliset tiedot toiminnanharjoittajasta, toiminnasta, toiminnassa syntyvistä vaarallisista jätteistä sekä erilliskeräysvelvoitteita koskevien velvoitteiden noudattamisesta. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä hakemuksen sisällöstä ja sen käsittelystä.

Voimaantulosäännös

Kuntaliitolla ei ole muutoin huomauttamista muutosten voimaantuloon, paitsi että 124 §:n muutokset toteutuessaan edellyttäisivät useamman vuoden siirtymäaikaa.

Laki harmaan talouden selvitysyksiköstä annetun lain 6 §:n muuttamisesta & säännöskohtaiset perustelut

6 §. Velvoitteidenhoitoselvityksen käyttötarkoitus

Kuntaliitolla ei ole huomauttamista pykälään.

Muuta huomioitavaa

Mahdolliset muut huomiot hallituksen esitysluonnokseen

Ylipäänsä ja etenkin, mikäli valvontaa halutaan tehostaa, viranomaisen tarvitsee tietoja tehtävänsä hoitamiseksi. Kuntaliitto ehdottaa valvontaviranomaisten työn mahdollistamiseksi lisäystä jätelain 146 §:ään:

Edellä 24 §:ssä tarkoitetulla valvontaviranomaisella on salassapitosäännösten estämättä ja maksutta oikeus saada pyynnöstä Verohallinnolta tähän lakiin perustuvan viranomaistehtävän hoitamiseksi ja tämän lain mukaisiin hallintoasioihin liittyvien tiedoksiantojen toimittamiseksi seuraavat tarpeelliset tiedot:

- 1) kuolinpesän asianhoitajan tai muun yhteyshenkilön nimi, henkilötunnus tai muu yksilöivä tunnus tai yritys- ja yhteisötunnus sekä sähköiset ja muut yhteystiedot;
- 2) kiinteistön omistajan nimi, henkilötunnus tai muu yksilöivä tunnus tai yritys- ja yhteisötunnus sekä sähköiset ja muut yhteystiedot;
- 3) kiinteistön haltijan nimi, henkilötunnus ja yritys- ja yhteisötunnus sekä sähköiset ja muut yhteystiedot.

SUOMEN KUNTALIITTO

Pirjo Sirén

johtaja, Yhdyskunta ja ympäristö -yksikkö

Tuulia Innala

erityisasiantuntija

Innala Tuulia
Suomen Kuntaliitto ry